

tillagte Honorar af 2,300 Kr., medens den anden Halvdel bliver at bespare for Statskassen. — 3) Paa § 24 (Statsanstalten for Livsforsikring): Saafremt den ledige Stilling som 5. Direktør skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaas den i Stillingen konstituerede et Honorar, svarende til den ved Lov af 7. April 1900 for Stillingen fastsatte Andel i Tantiemen, dog ikke ud over et Beløb svarende til 1,200 Kr. aarlig. — Og 4) (samme Konto) Saa længe Bestyrelsens nuværende Formand forbliver i den af ham allerede før 1. Januar 1900 beklædte Direktørstilling, skal Bestemmelsen i Lov af 26. Marts 1870, § 5, ikke komme til Anvendelse med Hensyn til den ham ved Lov af 7. April 1900 tillagte Lønning, derunder indbefattet Tantieme. — Udvalgets Flertals Forslag vedtoges. Ved tredje Behandling forelaa Forslag fra Koneilspræsidenten om at lade disse Anmærkninger udgaa, men disse Forslag vedtoges ikke.

Om disse Anmærkninger udtaler *Landstingets* Finansudvalgs Flertal (Ahlefeldt, Carstensen, Estrup, Frijs, Gustav Hansen, Hedemann, P. G. C. Jensen og C. Moltke): ad 1) Nedsættelsen beklages, men, da Direktøren oppebærer Honorar paa Finansloven, er der formelt intet at sige til, at der paa Finansloven foreslaas en Ændring i dette Honorar. ad 2) Der er ved særlig Lov (L. 25. Marts 1871 § 12) stillet et Beløb af 2,600 Rgd. til Administrationens Raadighed til den fornødne Medhjælp ved Besørgelse af Forretningerne ved Fængselsvæsenets Bestyrelse, af hvilket Beløb det Honorar udredes, som er forbundet med den ved kgl. Resol. af 1884 oprettede Stilling som Overinspektør. I det Anmærkningen dels begrænser Honoraret til Halvdelen dels fordrer, at den anden Halvdel skal »bespares for Statskassen«, er Anmærkningen i Strid »med den altid hævdede Grundsætning, at der ikke paa Finansloven kan foretages Forandring i en bestaaende Lov mod en af Lovgivningsfaktorernes Protest«. Da Justitsministeren imidlertid har udtalt i Landstinget, at Anmærkningen ingen praktisk Betydning vil faa, »kan Flertallet indskrænke sig til denne Redegørelse« uden at foreslaa den udstemt. ad 3) Anmærkningen er betydningsløs, da det er givet, at den konstituerede kun har faaet Halvdelen, hvilket billiges af alle Parter; den foreslaas derfor ikke udstemt. For saa vidt Folketingets Finansudvalg har anført, at det anser L. 26. Marts 1870 anvendelig i dette Tilfælde, bemærkes *dels*, at denne Lov i hvert Fald kun angaar Embeds- og Bestillingsmænd, der lønnes af Statskassen — hvilket ikke gælder Embeds- og Bestillingsmænd ved Statsanstalten, der har sin særlige Formue og hvis »Bestyrelses- og Driftsudgifter afholdes af den selv« (L. 18. Juni 1870 § 19), — *dels*, at de med Honorar lønnede Hverv overhovedet ikke kunne anta-